

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 885/2017
19.10.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном поступку против окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Боривоја Боровића и адвоката Марине Ивеље, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пироту ЗК 408/15 (2010) од 09.11.2016. године и Вишег суда у Пироту Кж1 6/17 од 08.05.2017. године, у седници већа одржаној 19.10.2017. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Боривоја Боровића и адвоката Марине Ивеље, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пироту ЗК 408/15 (2010) од 09.11.2016. године и Вишег суда у Пироту Кж1 6/17 од 08.05.2017. године у односу на повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, док се захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту ЗК 408/15 (2010) од 09.11.2016. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 09.06.2010. године до 17.06.2010. године. Окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 6.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка износ од 184.589,68 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења. Оштећени ББ, је ради остваривања имовинскоправног захтева, упућен на парнични поступак. Истом пресудом, окривљени АА је на основу члана 423. тачка 2) ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, а оштећени ВВ, је ради остваривања имовинскоправног захтева, упућен на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Пироту Кж1 6/17 од 08.05.2017. године, одбијене су као неосноване жалба Основног јавног тужиоца у Пироту и жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Срђана Митића, а пресуда Основног суда у Пироту ЗК 408/15 (2010) од 09.11.2016. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено су поднели браниоци окривљеног АА, адвокат Боривоје Боровић и адвокат Марина Ивеља, због повреде закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, или их преиначи и окривљеног АА блаже казни.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Браниоци окривљеног у захтеву за заштиту законитости истичу повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, и у вези са тим наводе да је суд приликом изрицања казне, повредио одредбу члана 23. став 3. КЗ, јер окривљеном није ублажио казну испод законом прописаног минимума, имајући у виду да је исти, кривично дело за које је правноснажно оглашен кривим, извршио у стању битно смањене урачунљивости.

По налажењу Врховног касационог суда, изнети наводи захтева за заштиту законитости, нису основани, а из следећих разлога:

Одредбом члана 23. став 3. Кривичног законика је прописано да се учиниоцу кривичног дела чија је способност да схвати значај свог дела или способност да управља својим поступцима била битно смањена, услед неког стања из става 2. тог члана (битно смањена учунљивост), може ублажити казна.

Члан 121. став 1. Кривичног законика прописује да ко другог тешко телесно повреди или му здравље тешко наруши, казниће се затвором од шест месеци до пет година.

Полазећи од наведеног, а како је окривљени АА, побијаном првостепеном пресудом, због извршеног кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, осуђен на казну затвора у трајању од 1(једне) године, дакле у границама прописаним за предметно дело, те како је чланом 23. став 3. КЗ предвиђена само могућност, али не и обавеза суда, да у случају када је окривљени приликом извршења кривичног дела поступао у стању битно смањене урачунљивости, истом ублажи казну испод законом прописаног минимума, то су по оцени Врховног касационог суда, неосновани наводи захтева, да је побијаним

пресудама, одлуком о кривичној санкцији везаној за кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, повређен закон.

Из изнетих разлога, по налажењу овог суда, неосновано се у захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног истиче повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП.

Поред наведеног, браниоци у захтеву истичу и да нижестепени судови нису правилно одмерили казну окривљеном, односно да нису на адекватан и свестран начин ценили отежавајуће и олакшавајуће околности, а којим наводима се по налажењу овог суда, указује на повреду члана 441. став 1. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 441. став 1. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев бранилаца окривљеног, у овом делу одбацио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде, у односу на одбијајући део на основу члана 491. став 1. ЗКП, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбацио као недозвољен.

Записничар - саветник
Марина Радосављевић,с.р.

Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић